

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ
УКРАЇНИ**

Кафедра теорії та історії держави і права

“СХВАЛЕНО”
на засіданні кафедри теорії та історії
держави і права
Протокол № 11 від “14” червня 2023 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

“ІОВЕНАЛЬНЕ ПРАВО”

Рівень вищої освіти	перший (бакалаврський)
Спеціальність	081 “Право”
Освітня програма	“Право”
Факультет	юридичний
Розробниця:	Олена Чомахашвілі, кандидатка юридичних наук, доцентка, доцентка кафедри теорії та історії держави і права

Київ – 2023 р.

1. Опис навчальної дисципліни

«Ювенальне право»

Галузь знань, спеціальність, освітній ступінь		
Освітній ступінь	«Бакалавр»	
Галузь знань	08 - «Право»	
Спеціальність	081 - Право	
Характеристика навчальної дисципліни		
Вид	Вибіркова	
Загальна кількість годин	180	
Кількість кредитів	6	
Кількість змістових модулів	3	
Курсовий проект (робота) за наявності	-	
Форма контролю	іспит	
Показники навчальної дисципліни для заочної форми навчання		
	Денна форма навчання	Заочна форма навчання
Рік підготовки (курс)	3	-
Семестр	6	-
Лекційні заняття	15 год	-
Практичні семінарські заняття	15 год	-
Лабораторні заняття	-	-
Самостійна робота	150 год.	-
Індивідуальні завдання	-	-
Кількість тижневих аудиторних годин для денної форми навчання	1 год./ 1 год.	-

2. Мета, завдання та компетентності навчальної дисципліни

Ювенальне право вивчає правове регулювання суспільних відносин, в яких беруть участь діти та молодь, правове забезпечення життя, належного розвитку, соціальної адаптації підлітків. Дві категорій неповнолітніх: які порушили закон та які опинилися у важкій життєвій ситуації. Створення спеціальних (індивідуальних) умов для дітей під час розгляду кримінальних справ (методика зеленої кімнати); додаткова спеціалізація адвокатів, а також судових установ; забезпечення достатніх умов для адаптації дітей до сучасного соціуму; попередження виникнення у дітей та підлітків проблем з законом. Особливу увагу для вивчення посідають питання ювенальної юстиції та превенції, протидії булінгу, протидії домашньому та сексуальному насильству. Вивчення вертикалі органів державної влади у справах дітей та молоді. Діяльність громадських організацій щодо профілактики та запобіганню суспільно небезпечних хвороб (туберкульоз, ВІЛ, СНІД). Права дітей у сфері охорони здоров'я, питання щеплень різних категорій осіб (доступ до лікування). Співвідношення з міжнародними та європейськими стандартами в галузі захисту прав дитини.

Метою даної навчальної дисципліни є досягнення всебічного глибокого розуміння студентами поняття, ролі та значення охорони прав неповнолітніх, а також дієвих способів захисту прав.

Мета вивчення курсу «Ювенальне право» полягає в тому, щоб студенти засвоїли основні принципи організації ювенальної юстиції та превенції, доступу до лікування, засади освітнього права.

Завдання вивчення курсу «Ювенальне право»:

- ознайомлення студентів з поняттям та видами прав дітей;
- оволодіння системою знань про види юридичних норм з охорони прав дітей;
- дослідження сучасних вимог до належного рівня забезпечення прав дітей;
- розглянути систему надання медичних послуг та особливості статусу неповнолітнього у цій сфері;
- вивчити основні положення освітнього права та вміти розробляти необхідні юридичні документи.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен знати:

- поняття та види прав дитини;
- систему органів державної влади у сфері забезпечення прав дитини;
- особливості діяльності поліції щодо забезпечення прав дитини;
- форми діяльності громадських організацій та благодійних фондів, які працюють у сфері охорони прав дитини;
- юридичну відповідальність у сфері ювенального права.

Вміти:

- визначати порушення у сфері ювенального права;
- складати необхідні юридичні та процесуальні документи;
- працювати з відкритими базами даних та реєстрами.

Набуття загальних компетентностей:

ЗК2. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

ЗК3. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.

ЗК4. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.

ЗК6. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.

ЗК7. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.

ЗК8. Здатність бути критичним і самокритичним.

ЗК9. Здатність працювати в команді.

ЗК10. Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів).

ЗК11. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.

ЗК12. Здатність усвідомлювати рівні можливості та гендерні проблеми.

ЗК13. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку права, його місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій.

ЗК14. Цінування та повага різноманітності і мультикультурності.

ЗК15. Прагнення до збереження навколишнього середовища.

Фахові (спеціальні) компетентності (СК):

СК1. Здатність застосовувати знання з основ теорії та філософії права, знання і розуміння структури правничої професії та її ролі у суспільстві.

СК3. Повага до честі і гідності людини як найвищої соціальної цінності, розуміння їх правової природи.

СК7. Здатність застосовувати знання завдань, принципів і доктрин національного права, а також змісту правових інститутів, щонайменше з таких галузей права, як: конституційне право, адміністративне право і адміністративне процесуальне право, цивільне і цивільне процесуальне право, кримінальне і кримінальне процесуальне право.

СК8. Знання і розуміння особливостей реалізації та застосування норм матеріального і процесуального права.

СК15. Здатність до самостійної підготовки проектів актів правозастосування.

СК16. Здатність до логічного, критичного і системного аналізу документів, розуміння їх правового характеру і значення.

Програмні показники набуття компетенцій, тобто вміння:

1. Визначати переконливість аргументів у процесі оцінки заздалегідь невідомих умов та обставин.
2. Проводити збір і інтегрований аналіз матеріалів з різних джерел.
3. Формулювати власні обґрунтовані судження на основі аналізу відомої проблеми
4. Давати короткий висновок щодо окремих фактичних обставин (даних) з достатньою обґрунтованістю.
5. Оцінювати недоліки і переваги аргументів, аналізуючи відому проблему.
6. Використовувати різноманітні інформаційні джерела для повного та всебічного встановлення певних обставин.
7. Самостійно визначати ті обставини, у з'ясуванні яких потрібна допомога, і діяти відповідно до отриманих рекомендацій.
8. Доносити до респондента матеріал з певної проблематики доступно і зрозуміло.
9. Пояснювати характер певних подій та процесів з розумінням професійного та суспільного контексту.
10. Демонструвати вміння користуватися комп'ютерними програмами, необхідними у професійній діяльності.
11. Працювати в групі, формуючи власний внесок у виконання завдань групи.

3. Програма та структура навчальної дисципліни

Змістовний модуль 1. Теоретичні та законодавчі основи прав дитини

Тема лекційного заняття 1. Права дітей. Основні міжнародні та національні законодавчі акти

Система та загальна характеристика правових актів щодо прав дітей. Поняття правового статусу неповнолітнього (ювенального статусу) та його структура. Класифікація правового статусу дитини. Характеристика окремих видів прав дитини: Фізичні права дитини. Особисті права дитини. Соціальні та економічні права дитини. Політичні права дитини. Культурні права дитини. Міжнародно-правова система охорони прав дітей та її правове забезпечення. Загальнотеоретична диференціація впливу глобалізованого суспільства на правовий статус дитини. Основні правові проблеми впливу глобалізації на правовий статус дитини. Проблеми впливу освітнього, інформаційного простору, сім'ї на правовий статус дитини. Правова соціалізація дитини в Україні

Міжнародні стандарти прав дитини як база ювенальної юстиції. Міжнародне співробітництво у сфері ювенальної юстиції. Мінімальні Стандартні Правила ООН про відправлення правосуддя щодо неповнолітніх (Пекінські правила) – головний міжнародний акт щодо ювенальної юстиції. Інші універсальні стандарти ювенальної юстиції

Тема лекційного заняття 2. Органи державної влади у сфері забезпечення прав дитини

Поняття та складові елементи механізму забезпечення прав дитини. Основні напрямки діяльності органів держави щодо захисту прав дитини. Органи і служби у справах дітей в Україні та перспективи їх удосконалення. Діяльність омбудсмена.

Тема лекційного заняття 3. Діяльність поліції щодо забезпечення прав дитини (поліція діалогу, ювенальна юстиція, ювенальна превенція тощо)

Правові основи регулювання діяльності поліції. Практика діяльності ювенальної поліції. Випадки, коли можна та необхідно звертатись до поліції. Телефони довіри. Психологічні служби поліції.

Змістовний модуль 2. Охорона прав дітей

Тема лекційного заняття 4. Громадські організації та благодійні фонди, які працюють у сфері охорони прав дитини

Роль громадських організацій в системі ювенальної юстиції в Україні. Роль громадських організацій в системі ювенальної юстиції в США. Роль громадських організацій в системі ювенальної юстиції в Великобританії. Роль громадських організацій в системі ювенальної юстиції в Німеччині. Роль громадських організацій в системі ювенальної юстиції в Нідерландах. Роль громадських організацій в системі ювенальної юстиції в Данії.

Тема лекційного заняття 5. Звернення громадян до суду: позовна заява в цивільному процесі та інші документи

Особливості звернення додержавних органів неповнолітніх та їхніх представників. Отримання адміністративних послуг неповнолітніми. Способи звернення неповнолітніх до суду.

Тема лекційного заняття 6. Дитина та сфера освіти

Права дітей на освіту. Батьки та діти в освітньому процесі. Булінг. Вчителі та їх права і обов'язки. Форми освіти. Освіта за кордоном. Освітні послуги.

Тема лекційного заняття 7. Апеляційна та касаційна скарги в цивільному, адміністративному та господарському процесах.

Особливості судових процесів за участю неповнолітніх. Підготовка процесуальних документів. Розгляд судової практики щодо неповнолітніх.

Тема лекційного заняття 8. Дитина та сфера охорони здоров'я

Медичні послуги. Вік з якої особа самостійно може отримувати медичні послуги. Питання щеплень. Законодавчі гарантії доступу до лікування. Страхова медицина.

Змістовний модуль 3. Забезпечення прав дітей

Тема лекційного заняття 9. Коли дитина є суб'єктом злочину та правопорушником

Поняття та ознаки ювенальної відповідальності. Принципи ювенальної відповідальності. Міжнародно-правові стандарти притягнення неповнолітніх до відповідальності. Міжнародні стандарти щодо участі дитини у збройному конфлікті. Характеристика Керівних принципів Комітету міністрів Ради Європи щодо правосуддя, дружнього до дітей. Кримінологічна характеристика злочинності неповнолітніх в Україні. Способи профілактики неповнолітніх. Суб'єкти, які проводять профілактику злочинності неповнолітніх. Заходи виправлення та ре соціалізації засуджених неповнолітніх. Попередження залучення неповнолітніх дорослими особами до скоєння злочину (втягнення до злочинної групи). Профілактика злочинності у різних країнах світу: США, Великобританія, Нідерланди. Основи правового статусу засуджених неповнолітніх. Суб'єктивні права засуджених неповнолітніх. Законні інтереси засуджених неповнолітніх. Юридичні обов'язки засуджених неповнолітніх.

Тема лекційного заняття 10. Батьківство та дитинство.

Права дітей та батьків. Права матері, батька, дідуся бабусі. Близькі родичи. Репродуктивні права.

СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

	Кількість годин
--	------------------------

Назви змістових модулів і тем	денна форма						
	тижні	усього	у тому числі				
			л	п	лаб	інд	с.р.
1	2	3	4	5	6	7	8
<i>Змістовий модуль 1 (51 година)</i>							
Права дітей. Основні міжнародні та національні законодавчі акти "	1	17	1	1	-	-	15
Органи державної влади у сфері забезпечення прав дитини	2	17	1	1	-	-	15
Діяльність поліції щодо забезпечення прав дитини (поліція діалогу, ювенальна юстиція, ювенальна превенція тощо	3	17	1	1	-	-	15
Разом за змістовим модулем 1		51	3	3	-	-	45
<i>Змістовий модуль 2 (69 годин)</i>							
Громадські організації та благодійні фонди, які працюють у сфері охорони прав дитини	4-5	19	2	2	-	-	15
Звернення громадян до суду: позовна заява в цивільному процесі та інші документи	6-7	19	2	2	-	-	15
Дитина та сфера освіти	8-9	19	2	2	-	-	15
Апеляційна та касаційна скарги в цивільному, адміністративному та господарському процесах	10	12	1	1	-	-	10
Разом за змістовим модулем 2		69	7	7	-	-	55
<i>Змістовий модуль 3 (60 годин)</i>							
Дитина та сфера охорони здоров'я	11-12	22	2	2	-	-	18
Батьківство та дитинство	13	16	1	1	-	-	14
Коли дитина є суб'єктом злочину та правопорушником	14-15	22	2	2			18
Разом за змістовим модулем 3		60	5	5	-	-	50
Разом за семестр		150	15	15	-	-	150

4. Теми семінарських занять не передбачено навчальним планом

5. Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Права дітей. Основні міжнародні та національні законодавчі акти	1
2	Органи державної влади у сфері забезпечення прав дитини	1

3	Діяльність поліції щодо забезпечення прав дитини (поліція діалогу, ювенальна юстиція, ювенальна превенція тощо)	1
4	Громадські організації та благодійні фонди, які працюють у сфері охорони прав дитини	2
5	Звернення громадян до суду: позовна заява в цивільному процесі та інші документи	2
6	Дитина та сфера освіти	2
7	Дитина та сфера охорони здоров'я	1
8	Коли дитина є суб'єктом злочину та правопорушником	2
9	Апеляційна та касаційна скарги у кримінальному провадженні	1
10	Батьківство та дитинство	2
	Разом	15

6. Теми лабораторних занять
не передбачено навчальним планом

7. Теми самостійної роботи

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Права дітей. Основні міжнародні та національні законодавчі акти	15
2	Органи державної влади у сфері забезпечення прав дитини	15
3	Діяльність поліції щодо забезпечення прав дитини (поліція діалогу, ювенальна юстиція, ювенальна превенція тощо)	15
4	Громадські організації та благодійні фонди, які працюють у сфері охорони прав дитини	15
5	Звернення громадян до суду: позовна заява в цивільному процесі та інші документи	15
6	Дитина та сфера освіти	15
7	Дитина та сфера охорони здоров'я	10
8	Коли дитина є суб'єктом злочину та правопорушником	18

9	Апеляційна та касаційна скарги у кримінальному провадженні	14
10	Батьківство та дитинство	18
	Разом	150

8. Контрольні питання, комплекти тестів для визначення рівня засвоєння знань студентами

1. Функції ювенальної юстиції.
2. Принципи кримінального ювенального права України.
3. Установи для дітей, які потребують особливих умов виховання.
4. Ювенальна юстиція у громадянському суспільстві.
5. Види кримінальних покарань для неповнолітніх за КК України.
6. Модельні ювенальні суди.
7. Ювенальна юстиція в системі судової влади.
8. Система ювенальної юстиції Сполучених Штатів Америки.
9. Служби у справах дітей та центри соціальних служб для молоді.
10. Принципи ювенальної юстиції.
11. Ювенальна юстиція Нідерландів.
12. Установи виконання покарань для неповнолітніх.
13. Каральна, “прогресивна” та відновна парадигми ювенальної юстиції.
14. Німецька система ювенальної юстиції.
15. Дитина в судовому процесі
16. Ювенальна юстиція як наука, навчальна дисципліна та галузь права
17. Система ювенальної юстиції України (система органів)

9. Методи навчання

При викладанні навчальної дисципліни “Ювенальне право” використовуються такі групи методів навчання, як: 1) методи за джерелами знань – словесні (бесіда, лекція, інструктаж, робота з книгою, репродуктивний метод), наочні (демонстрація, ілюстрація), практичні (практична робота, вправи); 2) методи навчання за характером логіки пізнання (індуктивний, дедуктивний); 3) методи навчання за рівнем самостійної розумово-пізнавальної діяльності (проблемний виклад, частково-пошуковий метод, дослідницький метод, метод проблемного викладання).

Бесіда передбачає використання попереднього досвіду студентів з певної галузі знань і на основі цього приведення їх за допомогою діалогу до усвідомлення нових явищ, понять або відтворення вже наявних. З цього погляду виділяють два види бесіди: евристичну й репродуктивну. За місцем у навчальному процесі розрізняють вступну, поточну й підсумкову бесіди.

Лекція – це метод, за допомогою якого педагог у словесній формі розкриває сутність наукових понять, явищ, процесів, логічно пов'язаних, об'єднаних загальною темою. Лекція використовується, як правило, у вищих навчальних закладах і старших класах загальноосвітньої школи.

Важливе місце у навчальному процесі займає інструктаж. Він передбачає розкриття норм поведінки, особливостей використання методів і навчальних засобів, дотримання правил безпеки під час виконання навчальних операцій. Це важливий етап в оволодінні методами самостійної пізнавальної діяльності. Адже важливо, щоб студенти розуміли не лише, що треба робити, а і як це робити.

Репродуктивний метод. До нього відносять застосування вивченого матеріалу на основі зразка або правила. Діяльність тих, хто навчається, має алгоритмічний характер, тобто провадиться за інструкціями, правилами в аналогічних, схожих зі зразком, ситуаціях.

Ефективне навчання неможливе без широкого використання наочних методів. Вони зумовлені діалектичними закономірностями пізнання і психологічними особливостями сприймання. Наочні методи передбачають насамперед використання демонстрації та ілюстрації. При цьому варто зауважити, що ці методи можуть застосовуватись як прийоми реалізації вимог інших методів.

Демонстрація – це метод навчання, який передбачає показ предметів і процесів у природі, динаміці.

Ілюстрація – метод навчання, за якого предмети і процеси розкриваються через їх символічне зображення (світлини, малюнки, схеми, графіки та ін..).

Практична робота спрямована на використання набутих знань у розв'язанні практичних завдань. У навчальній практиці значне місце відводиться вправам. Вправа – це метод навчання, сутність якого полягає у цілеспрямованому, багаторазовому повторенні студентами окремих дій чи операцій з метою формування умінь і навичок.

Індуктивний метод – це шлях вивчення предметів, явищ від одиничного до загального. У результаті розуміння сутності ознак, властивостей одиничних предметів чи явищ, понять є можливість усвідомити істотні, типові закономірності чи властивості одно порядкових предметів або явищ. Проте, використовуючи індуктивний метод, варто не змушувати студентів завчати велику кількість одиничних понять, а лише ту інформацію, що дасть змогу виділити у споріднених поняттях суттєве, загальне, типове.

Дедуктивний метод, навпаки, базується на вивченні навчального матеріалу від загального до окремого, одиничного. Студенти ознайомлюються із загальною із заальною закономірністю., а потім на потім на основі цієї закономірності, правила, закону характеризуються інші явища, предмети. Індуктивний і дедуктивний методи перебувають у діалектичному взаємозв'язку.

Методи навчання за логічними ознаками не відокремлені від методів навчання за джерелами знань. У процесі використання словесних, практичних та наочних методів викладач і студенти не можуть обійтись без індукції, дедукції, аналізу й синтезу.

Проблемний виклад передбачає створення викладачем проблемної ситуації, допомогу студентам у виділенні та «прийнятті» проблемного завдання, використанні словесних методів (лекції, пояснення) для активізації мисленнєвої діяльності студентів, спрямованої на задоволення пізнавального інтересу шляхом отримання нової інформації.

Частково-пошуковий метод включає студентів у пошук шляхів, прийомів і засобів розв'язання пізнавального завдання. Для забезпечення дієвості цього методу необхідно створити проблемну ситуацію і спонукати студентів до розуміння і «прийняття» пізнавального завдання; керувати ходом пошукової мисленнєвої діяльності студентів з використанням системи логічно вмотивованих запитань; стимулювати і схвалювати пізнавальну діяльність студентів у процесі розв'язання навчальних завдань; аналізувати успіхи і помилки, труднощі.

Дослідницький метод спрямований на включення студентів у самостійне розв'язання пізнавального завдання з використанням необхідного обладнання. Для ефективності цього методу варто дотримуватися низки вимог: створення проблемної ситуації; керівництво студентами при виділенні пізнавального завдання; спонукання студентів до пошуків гіпотези, перевірки їх достовірності; надання допомоги у пошуках ефективних методів і резерву знань, необхідних для розв'язання задачі; орієнтація студентів на проведення досліджень і систематизація результатів проведеної роботи; включення студентів у самостійний аналіз перебігу та результатів проведеної роботи.

Пояснювально - демонстраційний метод. Студенти отримують знання на лекції, з навчальної або методичної літератури, через екранний посібник у «готовому» вигляді. Сприймаючи й осмислюючи оцінки, висновки, студенти діють у рамках репродуктивного (відтворювального) мислення. У навчальному процесі цей метод набуває найширшого

застосування для передавання великого масиву інформації.

Метод проблемного викладання. Використовуючи різноманітні джерела та засоби, педагог, перш ніж викладати матеріал, ставить проблему, формулює пізнавальне завдання, а потім, розкриваючи систему доведень, порівнюючи погляди, різноманітні підходи, показує способи розв'язання поставленого завдання. Студенти стають свідками і співучасниками наукового пошуку. І в минулому, і нині такий підхід широко застосовується.

10. Форми контролю

В умовах організації навчального процесу за кредитно-модульною системою оцінювання якості знань студентів здійснюється шляхом поточного, проміжного (модульного), підсумкового (семестрового) контролю.

У рейтинговому показнику враховуватиметься будь-яка форма діяльності студента, якість аудиторної та самостійної роботи, здатність творчо реалізовувати свій інтелектуальний потенціал на практиці.

Семестровий розрахунковий рейтинг студента з дисципліни у семестрі складає 100 балів. Відтак рейтингові оцінки із змістових модулів, так само як і рейтинг з атестації обчислюються за 100-бальною шкалою.

Велике значення має облік поточної успішності студентів, який викладач здійснює згідно графіку організації навчальної роботи.

Поточний контроль – це оцінювання знань студентів під час практичних занять, якості виконання домашніх завдань, самостійної роботи та активності на лекційних та практичних заняттях.

На практичному занятті студент може заробити максимум 10 балів, з яких: 5-6 балів – „відмінно” (за вичерпну, бездоганну відповідь), 3-4 бали – „добре” (за окремі неточності), 1-2 бали – „задовільно” (за слабку відповідь), до 4 балів – доповнення.

Якщо відповіді як такої немає або вона неадекватна поставленому завданню, містить грубі помилки, то у журналі обліку успішності ставиться „-1” бал. За пропущені практичні заняття застосовуються штрафні санкції. Відпрацювання заборгованостей проводиться лише в усній формі згідно графіку.

Студент має право на повторну і додаткову перевірку його знань (згідно графіку); на отримання додаткових завдань для підвищення свого рейтингу; на отримання „автоматично” з іспиту або заліку.

Під час поточного контролю студент по кожному змістовому модулю може набрати максимум 70 балів, які включають відповіді на практичних заняттях і виконання самостійних завдань.

Результати поточного контролю заносяться до журналу обліку роботи науково-педагогічного працівника (форма Н – 4.07).

Проміжний (модульний) контроль по закінченню кожного змістового модуля відповідно до графіка у вигляді тестування, письмових контрольних робіт, усних колоквиумів тощо. Вид контрольного заходу та методика врахування складових модульного контролю при визначенні оцінки розробляється викладачем і затверджується на кафедрі. Максимальна кількість балів, які може отримати студент під час виконання модульного контролю становить 30 балів.

До контрольного заходу відповідного модульного контролю студент допускається незалежно від результатів поточного контролю. У разі відсутності студента на контрольному модульному заході його надається право на повторне складання згідно графіка.

Підсумковий (семестровий) контроль – проводиться в кінці семестру у формі заліку виключно за допомогою тестових технологій і дозволяє оцінити системне, а не фрагментарне засвоєння навчального матеріалу і не може бути зведений до рівня поточних фрагментарних форм контролю.

До підсумкового контролю студент допускається за умови, якщо позитивна оцінка поточної успішності, що включає результати проміжного і модульного контролю, становить не менше, ніж 42 бали з Рн. Якщо рейтинг студента з навчання нижчий мінімальної кількості балів, необхідних для його засвоєння, то він до атестації не допускається і зобов'язаний до початку

іспитово-залікової сесії підвищити свій рейтинг. Інакше такі студенти до іспиту не допускаються і мають академічну заборгованість.

11. Розподіл балів, які отримують студенти

Оцінювання знань студента відбувається за 100-бальною шкалою і переводиться у національні оцінки згідно табл. 1 “Положення про екзамени та заліки у НУБіП України” (наказ про введення в дію від 01.05.2023 р., № 404).

ШКАЛА ОЦІНЮВАННЯ СТУДЕНТІВ

Рейтинг студента, бали	Оцінка національна за результати складання екзамену
90-100	відмінно
74-89	добре
60-73	задовільно
0-59	незадовільно

Для визначення рейтингу студента (слухачів) із засвоєння дисципліни $R_{дис}$ (до 100 балів) одержаний рейтинг з атестації (до 30 балів) додається до рейтингу студента (слухача) з навчальної роботи $R_{нр}$ (до 70 балів): $R_{дис} = R_{нр} + R_{ат}$.

12. Навчально-методичне забезпечення

-

13. Рекомендовані джерела інформації

- основна

1. Ван Б'юрен Джеральдіна. Міжнародне право в галузі прав дитини/ пер.зангл. Г. Є. Краснокутського ; наук. ред. М.О. Баймуратов. - О. : АО БАХВА , 2006.- 281 с.
2. Волинець Л.Д. Права дитини в Україні: проблеми та перспективи / Л.Д. Волинець, Логос, К., 2000. - 75 с.
3. Деякі питання соціального захисту дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах, у тому числі таких, що можуть загрожувати їх життю та здоров'ю: постанова Кабінету Міністрів України від 03.10.2018 № 800. Офіційний вісник України. 2018. № 80. Ст. 2674.
4. Про основи соціального захисту бездомних громадян і безпритульних дітей: Закон від 2 черв. 2005 р. № 2623-IV. Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2623-15>
5. Про забезпечення організаційно-правових умов соціального захисту дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування: Закон від 13 січ. 2005 р. № 2342-IV. Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2342-15>
6. Колодій А. М. Права, свободи та обов'язки людини і громадянина в Україні : підруч. / М. Колодій, А. Ю. Олійник. – К. : Правова єдність, 2008. – 350 с.
7. Крестовська Н. М. Ювенальне право України : історико-теоретичне дослідження : монографія / Н.М. Крестовська. – Одеса : Фенікс, 2008. – 329 с.
8. Кривачук Л. Ф. Державна молодіжна політика з питань неповнолітніх в Україні (державно-управлінський аспект) : моногр. / Кривачук Людмила Федорівна ; Львів. держ. фін. акад. – Львів : ЛДФА, 2009. – 240 с.
9. Горбунова О.Г. Запобігання торгівлі людьми: навч.-метод. посіб. / О.Г. Горбунова,

- К.Б. Левченко, Л.Л. Савич та ін. – Х.: Видавництво Національного університету внутрішніх справ, 2001. – 176 с.
10. Волинець Л. С. Права дитини в Україні: проблеми та перспективи / Л. С. Волинець. – К.: Логос, 2000. – С. 10–11.
 11. Історико-правовий аналіз міжнародних документів щодо боротьби з торгівлею жінками та дітьми. URL: http://www.naiu.kiev.ua/tslc/pages/biblio/visnik/nomer1/all_ivas.html
 12. Квас О. В. Звичаєве право і становище української дитини (кінець XIX – початок XX століття). Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах. 2013. Вип. 31. С. 46-50.
 13. Клименко О. М. Як звернутися до Європейського Суду з прав людини / Центр правових досліджень./ О. М. Клименко — К. : Видавець Фурса С.Я., 2006. – 253 с.
 14. Лінник Н. В. Історичні передумови захисту прав і свобод дитини на різних етапах розвитку суспільства / Н. В. Лінник // Університетські наукові записки. – 2006.- 2(18). – С. 41-45.

Допоміжна

1. Мірошніченко В. І. Окремі проблеми становлення ювенального права в Україні / В. І. Мірошніченко, А. М. Івановська, Н. І. Чудик-Білоусова // Університетські наукові записки. – 2013. – №3(47). – С. 20–33.
2. Наливайко Т. В. Права і свободи в Україні : Конституційно-правовий механізм захисту. Теорія та історія держави і права / Т. В. Наливайко // Часопис Київського університету права - № 2. - 2009. – С. 65-73.
3. Олійник А. Ю. Конституційно-правовий механізм забезпечення основних свобод людини і громадянина / А. Ю. Олійник // монографія, 2008 – 215 с.
4. Ольховик Л.А. Особисті немайнові права дитини за цивільним законодавством України / Л. А. Ольховик // автореферат. – Х. , 2006. - 15 с.
5. Оніщенко Н.М., Львова О. Л., Сунегін С.О. Права і свободи дитини: вступ до проблеми, Часопис Київського університету права. / Н.М. Оніщенко , О. Л. Львова , С.О. Сунегін - 2013. – С. 13-17.
6. Опацький Р. М. Проблеми розвитку інституту Уповноваженого Президента України з прав дитини / Р. М. Опацький // Вісник Запорізького національного університету. – 2012. – № 2. – С. 62–65.
7. Панчишин А. В. Поняття, ознаки та структура категорії «правовий статус». Часопис Київського університету права. / А. В. Панчишин — 2010. — № 2. – С. 47.
8. Парамонов Є.Ю. Актуальні питання захисту прав дитини в Україні, випуск 182, Т. 194. Наукові праці, Державне управління./ Є.Ю. Парамонов - 2012. - С 36-40.
9. Право дитини на освіту в міжнародних актах та законодавстві України. Юридична Україна. – 2015. - № 4/5. – С. 72-77.
10. Рабінович П. М. Права людини і громадянина - навч. пос. / П. М. Рабінович ,Атіка, К., 2004. – 454 с.
11. Саблук С. А. Окремі аспекти правового статусу дитини / С. А. Саблук - Універсальні наукові записки, 2005. - № 3 (15). – 50 с.
12. Саблук С. А. Принципи правового статусу дитини // Юридичні і політичні науки // С. А. Саблук 2005. - С.115- 121.
13. Шевчук С. Судовий захист прав людини: Практика Європейського Суду з прав людини у контексті західної правової традиції / С. Шевчук — К. : Реферат, 2006. — 848с.
14. Шульц О. А. Права дитини, як категорія сучасного конституційного права // О. А. Шульц / Часопис Київського університету права 2009. – С. 91-96.

ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

Офіційна веб-сторінка Верховної Ради України: www.rada.gov.ua.

Офіційна веб-сторінка Президента України: www.president.gov.ua.

Офіційна веб-сторінка Кабінету Міністрів України: www.kmu.gov.ua.

Офіційна веб-сторінка Міністерства освіти і науки України: www.mon.gov.ua.